

BIOGRAFIJE AUTORA (abecednim redom)

Snježana Banović

Redateljica, spisateljica, teatrologinja i sveučilišna profesorica. Studirala francuski i španjolski jezik na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, diplomirala režiju na Akademiji dramske umjetnosti (1990.), doktorirala teatrologiju na Filozofskom fakultetu (2011.), usavršavala se na više stipendija i rezidencija u inozemstvu. Kao studentica asistirala našim uglednim redateljima (J. Juvančić, I. Boban, I. Kunčević te G. Paro – *Seviljski zavodnik i kameni uzvanik*, *Dundo Maroje*). Režirala brojne predstave u Hrvatskoj, nešto i u inozemstvu. Autorica je četiriju teatroloških knjiga: *Država i njezino kazalište* (2012.), *Kazalište krize* (2014.), *Službeni izlaz* (2018.) i *Kazalište za narod – HNK u Zagrebu i kulturna politika Hrvatske od socrealizma do samoupravljanja 1945. – 1955.* (2020.), usto i brojnih znanstvenih i stručnih članaka, kolumni i novinskih tekstova, recenzentica znanstvenih i književnih izdanja. Priredila je knjigu tekstova Mladene Škiljana *Tragovi i svjedočanstva* (1953. – 1980.). Obavljala niz umjetničkih i javnih funkcija (ravnateljica Drame HNK u Zagrebu za mandata G. Para 2001. – 2002. te dramskog programa DLJI i Festivala *Rachlin and Friends*). Od 2003. predaje na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, na odsjeku Produkcije, od 2019. u zvanju redovite profesorice u trajnom zvanju. Predavala kao gošća i na sveučilištima u Novom Sadu, Grazu i Parizu.

Matko Botić

Teatrolog, dramaturg i glazbenik. Diplomirao hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Rijeci, a 2012. godine obranio je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu disertaciju *Hrvatska proza u novijem hrvatskom kazalištu – teorijsko-dramaturški aspekti*, objavljenu 2013. kao *Igranje proze, pisanje kazališta – scenske prerade hrvatske proze u novijem hrvatskom kazalištu* (biblioteka Mansioni Hrvatskog centra ITI). Suraduje s brojnim redateljima

na kazališnim, televizijskim, radijskim i filmskim projektima kao dramaturg i skladatelj filmske i scenske glazbe. Umjetnički je ravnatelj splitskog kazališta PlayDrama te je stalno zaposlen kao predavač na studiju glume pri Umjetničkoj akademiji u Splitu. Objavljuje teatrološke priloge i kazališne kritike, najčešće u časopisu *Kazalište*. Suradnik je kazališnih festivala u regiji u svojstvu selektora, gosta kritičara i voditelja okruglih stolova. Gitarist je i mandolinist riječkog sastava My Buddy Moose.

Ivica Boban

Redateljica, koreografkinja i kazališna pedagoginja, doajenka hrvatske kazališne režije i profesorica emerita Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Završila Školu za ritmiku i ples (1962.) te studij glume na Akademiji dramske umjetnosti (1965.), gdje je od 1971. do odlaska u mirovinu predavala scenski pokret radeći usporedno na brojnim predstavama kao glumica (s G. Parom u *Na tri kralja*, DLJI; *Figarov pir*, HNK), redateljica, koreografkinja i umjetnička suradnica (s G. Parom u Mihaličevoj *Grbavici*, Cankarovu *Događaju u gradu Goga* u HNK-u, Krležinu *Kristoforu Kolumbu* na DLJI, Supekovu *Heretiku* i Shakespeareovu *Macbethu* u DK Gavella). Kazališnu radionicu „Pozdravi“, trupu međunarodna ugleda, osnovala je 1973. te pisala predloške za njihove izvedbe, oslonjene o tjelesni izraz i improvizaciju. Režirala u brojnim kazalištima u Hrvatskoj i na Dubrovačkim ljetnim igrama (M. Držić, *Hekuba* 1982. i 1990.; suradnica na predstavi *Ecce homo*, 1985.; J. Glowatzky: *Četvrta sestra*; W. Shakespeare: *Othello*; H. Ivanković / I. Boban: *Marin Držić – Viktorija od neprijateljca*), a svoju sklonost prema kazališnim poetikama 1970-ih osobito je iskazala scenarijima i režijama više svećanih otvaranja Dubrovačkih ljetnih igara i zagrebačke Univerzijade. Dobitnica je mnogih nagrada u zemlji i inozemstvu među kojima se ističe više Nagrada hrvatskog glumišta te nagrade „Orlando“ i „Vladimir Nazor“ za životno djelo (2015.).

Antonija Bogner Šaban

Teatrologinja i sveučilišna profesorica. Diplomirala, magistrirala i doktorirala (1987.) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s disertacijom o Marku Fotezu. Zaposlena kao znanstvena savjetnica u Zavodu za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU, Odsjek za povijest hrvatskog kazališta. Autorica je brojnih znanstvenih članaka i teatroloških knjiga: *Iza nekog vremena* (1971.), *Marionete osvajaju Zagreb* (1988.), *Marko Fotez – život i djelo* (1989.), *Tragom lutke i Pričala* (1994.), *Kazališni Osijek* (1997.), *Zaustavljeni trenuci glume* (2000.), *Povrat u nepovrat* (2001.), *Novi sadržaji starih tema* (2007.), a 2018. joj je nakon višegodišnjeg istraživanja izišla kapitalna teatrološka knjiga *Ivo Raić – hrvatski i europski glumac i redatelj*. Koautorica je i urednica desetak monografija te autorica više izbora iz djela za biblioteku *Stoljeća hrvatske književnosti* i druga izdanja. Predavala na Odsjeku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Zagrebu te na Akademiji za kulturu i umjetnost u Osijeku, u zvanju je redovite profesorice. Dobitnica je brojnih nagrada za svoj rad, uključivo i Nagrade „Marko Fotez“ (2007.), Nagrade „Zvonko Festini“ za životno djelo na području lutkarstva (2016.) i Demetrove nagrade za životno djelo (2017.).

Lada Čale Feldman

Filologinja, antropologinja, književna kritičarka i teatrologinja. Diplomirala (1986.), magistrirala (1990.) te doktorirala (1994.) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Usavršavala se na dvama studijskim boravcima u inozemstvu (Pariz, Bologna). Od 1991. predaje na više visokoškolskih institucija: Akademiji dramske umjetnosti, Centru za ženske studije u Zagrebu, na Poslijediplomskom studiju književnosti i kulturalnih studija te Poslijediplomskom studiju etnologije i kulturne antropologije Filozofskog fakulteta u Zagrebu, kao i na poslijediplomskom studiju Instituta za humanističke studije u Ljubljani. Članica je međunarodnog udruženja za izvedbene studije Performance Studies international, u čijem je bila uprav-

nom odboru (2009. – 2011.). Od 2005. zaposlena je kao redovita profesorica na katedri za teatrologiju i filmologiju Odsjeka za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Piše znanstvene radove, kazališne kritike i prikaze knjiga, izlaže na hrvatskim i međunarodnim skupovima s temama na presjecištu teatrologije, antropologije, književne teorije i feminističke kritike. Uredila je brojne znanstvene zbornike te dvije glumačke monografije, a autorica je sljedećih studija: *Brešanov teatar – Aspekti Brešanove dramaturgije* (1989.), *Teatar u teatru u hrvatskom teatru* (1997.), *Euridikini osvrti, o rodnom izvedbama u teoriji, folkloru, književnosti i kazalištu* (2001.), *Feminaludens* (2005.), *U kanonu, studije o dvojništvu – s Moranom Čale* (2008.), *U san nije vjerovati* (2012.), *Uvod u feminističku književnu kritiku – s Anom Tomljenović* (2012.). Za svoj je rad nagrađena dvjema domaćim nagradama i jednom inozemnom nagradom.

Darja Dominkuš

Dramaturginja i teatrologinja. Diplomirala Dramaturgiju na Akademiji za gledalište, radio, film in televiziju u Ljubljani i anglistiku na Filozofskom fakultetu gdje je studirala i poljski jezik. Kao samostalna umjetnica radila je u više slovenskih kazališta, a od 1986. zaposlena je kao dramaturginja u SNG Drami u Ljubljani. Bila je dramaturginja na više od 90 predstava na temu kojih je pisala studije i članke (između ostalih o Sofoklu, Euripidu, Shakespeareu, Molièru, Dostojevskom, Ibsenu, Feydeauu, Čehovu, Strindbergu, Brechtu, Krleži, Stefanovskom i dr., kao i o slovenskim autorima kao što su I. Cankar, G. Strniša, M. Jesih, D. Jovanović, D. Zajc, M. Zupančič i dr.). Od studija se bavi prevodenjem s poljskoga i engleskoga, prevela je tekstove S. Mrożeka, S. I. Witkiewicza, D. Masłowske, T. Słobodzianeka, I. Villqista, W. Allena, J. Osborna, H. Pintera, D. Mameta, S. Sontag i dr. Za svoj je rad višekratno nagrađivana, među ostalim nagradom „S. I. Witkiewicz“ poljskoga ITI, nagradom poljskoga udruženja pisaca ZAIKS, a 2019. je dobila i visoko Grün-Filipićevo priznanje za dosege u slovenskoj dramaturgiji i teatrologiji.

Lada Džidić Barić

Dramaturginja, scenaristica, redateljica, urednica i voditeljica televizijskih emisija. Rođena u Zagrebu, diplomirala komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu te dramaturgiju na ADU-u Zagrebu. Od 1981. radi na Hrvatskoj radioteleviziji, tadašnjoj Televiziji Zagreb. Uređivala i vodila *Kulturni krajolik*, *Knjižnicu*, *Hrvatsku knjigu* i dr. emisije. Scenaristica više dokumentarnih emisija i serijala (*Naličje pobjede – Bleiburg, Profesionalac, Velika pljačka biblioteke, Zagonetni mit*). Velik uspjeh postigla je originalnim konceptom dječje detektivske kviz-igre *Zlatko i detektivi*. Kao urednica programa za kulturu pokrenula brojne zapažene emisije (*Kult, Videodrom, Karte na stol*). Urednica zapažene emisije *Treća povijest*. Autorica nekoliko dokumentarnih filmova o osobama iz područja kulture, književnosti te kazališne i plesne umjetnosti (Radoslav Katičić, Slobodan Novak, Irena Pasarić, Ana Maletić, Marin Carić, Neva Rošić, Georgij Paro i dr.). Urednica nekoliko televizijskih filmova u produkciji HTV-a te više igranih filmova snimljenih u koprodukciji s HRT-om.

Iva Hraste Sočo

Opera pjevačica, diplomatkinja, državna dužnosnica i sveučilišna nastavnica. Diplomirala solo-pjevanje na Muzičkoj akademiji (1989.), studirala jugoslavenske jezike i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je i doktorirala (2012.) s disertacijom o festivalskoj kulturi (*Hrvatska – nacija kulture*, 2013.). Solistica Opere HNK (1989. – 2003.), a osim na domaćim opernim i koncertnim pozornicama, nastupala je i u inozemstvu (Boljšoj teatar u Moskvi, Marijinski teatar u Sankt-Peterburgu, Nacionalna opera u Kijevu itd.). Od 2004. radi u Ministarstvu vanjskih poslova RH, od 2005. do 2009. savjetnica je za kulturu u Veleposlanstvu RH u Beču. Potom prelazi u Ministarstvo kulture gdje obavlja više dužnosti: načelnica Odjela za dramske umjetnosti; voditeljica Službe za dramsku umjetnost i audiovizualnu djelatnost; šefica Kabineta ministra; pomoćnica ministra kulture za međunarodnu suradnju; pomoćnica ministrice kulture za razvoj kulture i umjetnosti i međunarodnu suradnju.

Članica je različitih stručnih tijela, aktivno se bavi područjem kulturnih politika te redovito surađuje kao predavačica na Akademiji dramske umjetnosti gdje je odnedavno i zaposlena (Odsjek produkcije) u zvanju docentice.

Hrvoje Ivanković

Dramaturg, kritičar i publicist. Dramaturgiju diplomirao na Fakultetu dramske umjetnosti u Beogradu. Od 1988. do 1994. zaposlen kao dramaturg u Kazalištu Marina Držića u Dubrovniku, a od 1996. radi kao urednik u Dramskom programu Hrvatske radiotelevizije. Kao dramaturg surađivao je s brojnim hrvatskim redateljima (M. Carić, J. Juvančić, I. Boban, Ž. Orešković, S. Banović, D. Ruždjak-Podolski i dr.). Kazališne kritike u dnevnim novinama pisao od 1994. do 2006., a oglede i eseje objavljivao u desetak domaćih i stranih časopisa i publikacija. Bio je član uredništva časopisa *Kolo* i *Croatian Theatre* te glavni urednik *Zagrebačkog leksikona*. Bio je izbornik festivala Marulićevi dani u Splitu, Međunarodnoga festivala malih scena u Rijeci i Dana satire u Zagrebu. Uz knjigu *Držić na lgrama – kronika tražom kritičkih zapisa* (2016.), napisao je ili redio još sedam kazališnih monografija (*Kazališno doba Pere Kvrđića; Marin Carić; Joško Juvančić – Jupa; Zauvijek mlad – 70 godina ZKM-a, Grad-pozornica Georgija Para* i dr.). Godine 2017. dobio je (zajedno s Ivicom Boban) Nagradu hrvatskog glumišta za dramaturgiju predstave *Marin Držić – Viktorija od neprijateljja*, postavljene na Dubrovačkim ljetnim igrama.

Ljubica Jović

Dramska umjetnica školovana na Akademiji za kazališnu umjetnost u Zagrebu (1955. – 1959.). Glumom se počela baviti u Dramskom studiju Narodnog kazališta u Karlovcu, u amaterskim predstavama Georgija Para. Veći dio karijere bila je angažirana u Zagrebačkom dramskom kazalištu (DK „Gavella“) u kojem je nastupila u četrdesetak uloga, surađujući s ponajboljim hrvatskim redateljima. Njezina najzapaženija ostvarenja u matičnom kazalištu vezana su uz postave suvremenih drama te djela sa samih početaka europskog moderniteta; upamćena je, primjerice, kao Lyda Matis u Kohoutovoj *Takva ljubav*, Rina u Božićevim

Svilenim papučama, Sandra u Ivančevoj *Zašto plačeš tata*, Elena u Bettijevoj *Korupciji u Palači pravde*, Ala u Mrovačicu *Tangu*, Sestra Fides u Supekovu *Heretiku* (red. G. Paro, 1969.), Glorija u istoimenoj Marinkovićevoj drami, Nina u Čehovljevu *Galebu*, Pastorka u Pirandellovoj *Šest lica traže autora*, Judita u Strindbergovu *Mrtvačkom plesu*, Maja u Ibsenovoj *Kad se mi mrtvi probudimo* (red. G. Paro, 1983.) te Maria u *Vjeri, ufanju i ljubavi* Ödöna von Horvatha. Nekoliko zapaženih uloga ostvarila je i u predstavama Teatra &TD (*Kralj umire, Razdioba podneva, Komedija*), Teatra u gostima (*Gospoin lovac*) i Satiričkog kazališta Jazavac (*Ljubavni otrov, Volim Njofru*). Glumila je u četrdesetak filmova te televizijskih drama i serija, a posebnu popularnost donijela joj je uloga Laure u seriji *U registraturi* (red. J. Marušić, 1974.)

Zlatko Kauzarić Atač

Slikar, scenograf i redatelj. Tijekom studija na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu (dipl. 1968. u klasi M. Stančića) uključuje se u rad Studentskog eksperimentalnog kazališta gdje debitira kao glumac, a nakon diplome postaje suradnik majstorske radionice K. Hegedušića. Od 1973. asistent je na ALU-u gdje u svojstvu redovitoga profesora radi do umirovljenja, a jedno je vrijeme bio i dekan. Predavao je i na Studiju dizajna Arhitektonskog fakulteta. Izlagao na brojnim skupnim (oko sto) i samostalnim izložbama (oko osamdeset) u Hrvatskoj i inozemstvu. Uz slikarstvo i grafiku intenzivno se bavi scenografijom (od 1971.) i kostimografijom te je surađivao na stotinjak kazališnih projekata u zemlji i inozemstvu, usto i na nekoliko filmskih i televizijskih. U velikom broju iznimno vrijednih kazališnih predstava surađivao je s G. Parom, koji je napisao da je Atačev „susret s kazalištem prirodan i nužan“: *Banket u Blitvi* (1981.) i *Put u raj* (1985.) M. Krležu, *Ostavka Č. Price* (1986.), *Vježbanje života* N. Fabrija i D. Gašparovića (1990.), *Berenikina kosa* (1995.). Dobitnik je mnogih nagrada i odlikovanja za slikarstvo i scenografiju od kojih se ističu Nagrada (rodnoga) grada Koprivnice (2004.) čiji je i počasni građanin (2018.), dvije Nagrade Grada Zagreba, više Nagrada hrvatskog glumišta, a nedavno je odlikovan i visokim odličjem Viteza reda umjetnosti Republike Francuske. Godine

1996. izlazi mu monografija autora Tonka Maroevića. Atačevo bogato slikarsko djelovanje obilježili su ponajviše radovi nastali za njegova djelovanja unutar grupe „Biafra“ (od 1970.), aktovi i autoaktovi te portreti istaknutih kazališnih umjetnika u izražajnom pokretu kakav je i onaj G. Para na naslovnici programske knjižice ovoga simpozija.

Branislav Lečić

Glumac i redatelj, član Jugoslovenskoga dramskog pozorišta (JDP) od 1980. Diplomirao glumu na Fakultetu dramskih umjetnosti (1978.). Umjetnik impresivne karijere u kazalištu, na filmu i na televiziji (u režiji G. Para igrao u TV drami *Krizantema* M. Matkovića, 1987.). Osim niza odigranih uloga u matičnom JDP-u, redovito nastupa i u drugim kazalištima i na festivalima (Narodno pozorište Beograd, Srpsko narodno pozorište u Novom Sadu, Atelje 212, Zvezdara teatar, Grad-teatar Budva, Bitefteatar, KPGT...). U Hrvatskoj je igrao na Splitskom ljetu (Dr. Strel u *Vojnoj tajni* D. Jovanovića, 1983. i naslovna uloga u *Periklu* W. Shakespearea u režiji G. Para, 1986.), na Dubrovačkim ljetnim igrama (Sigismund u *Život je san* Calderona de la Barce – Nagrada „Orlando“) i Kazalištu Ulysses (*Pijana novembarska noć 1918.*, 2007.). Od njegovih brojnih nagrada ističu se Sterijina nagrada, Zlatna arena u Puli, Nagrada za najboljeg glumca na Filmskom festivalu u Moskvi i dr. Redoviti je profesor na Fakultetu suvremenih umjetnosti u Beogradu, a osnovao je i glumačku školu LekArt. Pored glume i režije, bavi se i politikom, između ostalog vodio je tzv. Plišanu revoluciju, a nakon demokratskih promjena u Srbiji bio je ministar kulture (2001. – 2004.) u prvoj demokratskoj vladi na čelu sa Zoranom Đinđićem.

Lada Martinac Kralj

Dramaturginja i spisateljica. Poslije studija dramaturgije na Fakultetu dramskih umjetnosti u Beogradu deset godina radi kao stalna dramaturginja u Drami HNK-a Split (1985. – 1995.). Nakon toga – do danas – urednica je i dramaturginja u Dramskom programu Hrvatskoga radija. Bavi se dramskim pisanjem (knjiga drama *Odluka – drama i epilozi*; 2012.), TV scenaristikom (koautorica scena-

rija TV serije *Tin – 30 godina putovanja*, 2017.) i pisanjem za djecu. Autorica je pedesetak radijskih dramatizacija. Za svoj rad u kazalištu i na radiju višeput je nagrađivana: Nagrada *Marulićevih dana* za adaptaciju (2003.), nagrada za dokumentarnu radio dramu Međunarodnog radijskog festivala *Prix Marulić* (2002.), nagrade za dječji dramski tekst *Malog Marulića* (2009., 2012., 2014., 2017.).

Seadeta Midžić

Studirala povijest glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, muzikologiju na sveučilištima u Kölnu i u Parizu (Sorbonne) te uz staž slušala predavanja Pierrea Schaeffera u njegovu Centru Skupine za muzičko istraživanje u Parizu. Od 1984. do 1989. direktorica Međunarodnih susreta muzičkih akademija u Rovinju, urednica za područje glazbe u *Hrvatskom leksikonu*. Pomoćnica ministra kulture Republike Hrvatske za međunarodnu suradnju (1994. – 2000.), savjetnica za kulturu u veleposlanstvima RH u Berlinu i Parizu. Autorica je brojnih emisija i tekstova o suvremenoj glazbi, videodokumentacije o Radovanu Ivšiću (MSU), a s Nadom Bezić priredila je izložbu o Družini mladih u HGZ-u (2015.) i istoimeni zbornik (2018.). Organizirala je *homage* Pierrea Schaeffera (MSU) sa znanstvenim simpozijem u MMSU-u u Rijeci. Autorica je i multimedijalne izložbe povodom 50 godina Muzičkog biennala Zagreb (2011.) u MSU-u te izložbe o MBZ-u u okviru projekta *Šezdesete u Hrvatskoj* (2018.). Bila je izbornica hrvatske kulturne sezone u Francuskoj *Croatie, la voix* (2012.).

Marina Miliwojević Mađarev

Teatrologinja, dramatičarka i dramaturginja. Doktorirala na FDU-u s tezom na temu *Dejan Mijač, Slobodan Unkovski i Dušan Jovanović – rediteljski stilovi u Jugoslovenskom dramskom pozorištu*, objavljenom pod naslovom *Biti u pozorištu* (2008.). Radila kao dramaturginja u JDP-u (1999. – 2011.). Piše radijske i TV drame, drame za djecu (izvedene u više kazališta u Srbiji) i teatrološke članke koje objavljuje u nacionalnim i međunarodnim časopisima. Autorica je tridesetak realiziranih radijskih drama. Na TV Beograd uređivala je emisiju o kazalištu *Kolektivne senke* i bila voditeljica i urednica *Hronike Bitefa*. Zapo-

slena je u zvanju docentice na Odsjeku za dramaturgiju na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu. Članica je uredništva časopisa *Scena*, a bila je i selektorica festivala *Sterijino pozorje*.

Sreten Mokrović

Glumac, član Zagrebačkoga kazališta mladih. Diplomirao Glumu na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, za vrijeme studija bio član više alternativnih trupa (Akter). Nakon studija angažiran u ZKM-u, a potom u DK „Gavella“ gdje ostaje do 2006. kada se vraća u ZKM. Redovito gostuje i u drugim kazalištima (Teatar EXIT, Teatar &TD, Kerempuh, PUK...) i na ljetnim festivalima (Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljeto, Festival u Subotici, Teatar Ulysses). U svom iznimno plodnom glumačkom radu, kao istaknuti nositelj repertoara kazališta u kojima je nastupao, ostvario je cijeli niz upečatljivih uloga, podjednako se snalazeći u karakternim ulogama literarnih klasika i u suvremenome dramskom repertoaru (*Prljave ruke, Ludi dani, Mjesec dana na selu, Izbacivači, Hamlet, Tri sestre, Galeb, Idiot, Moj sin samo malo sportje hoda, Tit Andronik...*). Glumi redovito na filmu (od 1979.) i na televiziji te je za svoj rad višeput nagrađivan. U predstavama G. Para igrao je naslovnu ulogu u Ghelderodeovu *Kolumbu* (Dubrovačke ljetne igre, 2000.), Dvorskog u Shakespeareovu *Timonu Atenjaninu* (Splitsko ljeto, 2013.) i Tome Hudeca u drami *Ödöna von Horvátha Sudnji dan* (DK „Gavella“, 2005.).

Aleksandar Milosavljević

Teatrolog i kritičar. Studirao psihologiju, apsolvirao književnost, diplomirao Menadžment u medijima. Obavljao brojne dužnosti u srpskom kazalištu: umjetnički direktor, direktor Drame i upravnik Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, umjetnički direktor i selektor pozorišnog programa *Belefa*, selektor i član Umjetničkog vijeća *Sterijinog pozorja, Jugoslovenskog pozorišnog festivala, Festivala Joakim Vujić, Dana komedije*, međunarodnog festivala mediteranskog pozorišta *Purgatorije, MESS-a* i dr. Bio je urednik programa i izdanja Muzeja pozorišne umet-

nosti Srbije u Beogradu, kao i izdanja Narodnog pozorišta – Nepsin haz u Subotici. Dobitnik je nagrade *Zlatno pero*, dvije Sterijine nagrade za kazališnu kritiku, nagrade časopisa *Venac* za esej. Dugi niz godina bio je glavni i odgovorni urednik te član redakcija brojnih kazališnih časopisa i novina u Srbiji (*Ludus, Teatron, Scena, Povelja i Pozorište*). Objavio sljedeće knjige: *Pozorišni Direr i drugi zapisi; 70 godina JDP-a; Jasna Đuričić*. U koautorstvu: *Forum za novi ples; Dragan Nikolić; Pozorište kao sudbina*.

Bojan Munjin

Novinar i kazališni kritičar. Mediji u kojima je objavljivao ili objavljuje kazališne tekstove u posljednjih 35 godina jesu: *Arkzin, Feral Tribune, Novi list, Zamirzine, Dani, NIN, Politika, Novosti, Zarez*, I. i III. program Hrvatskog radija te časopisi *Kazalište* i *Scena*. Osim kazališnih kritika piše osvrt iz kulture i vodi tribine vezane za kazalište i mnoge društvene teme. Voditelj okruglih stolova na Festivalu malih scena u Rijeci, na MESS-u u Sarajevu, na BITEF-u u Beogradu i na festivalu PUF u Puli. Bio je i gostujući predavač na Studiju scenskog dizajna u Novom Sadu. Sudjelovao je u selekciji predstava za festival MESS u Sarajevu, Festival bosanske drame u Zenici, Međunarodni festival malih scena u Rijeci i Regionalni festival u Užicu te bio član žirija MESS-a, Festivala crnogorskog teatra u Podgorici i festivala Grad teatar Budva.

Davor Rocco

Skladatelj, oblikovatelj zvuka i glazbeni producent. Diplomirao sociologiju i fonetiku na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu istodobno skladajući za kazalište, film i televiziju. Nakon desetogodišnjega statusa slobodnog umjetnika započine (1976.) raditi kao glazbeni urednik u Damskom programu Radio Zagreba. Sudjelovao u ostvarenju niza radio-dramskih emisija. Opredijelivši se za primijenjenu glazbu, sudjelovao je u stotinama kazališnih projekata, TV i radijskim dramama, plesnim predstavama, dokumentarnim, eksperimentalnim i animiranim filmovima, uključujući i pet cjelovečernih igranih filmova. Osnivač komornoga ansambla *Patchwork* (1992.). Dobitnik je

brojnih nagrada od kojih valja izdvojiti Zlatne arene za glazbu na Filmskom festivalu u Puli (1993., 1996. i 2001.), Morishige Award (Tokio, 1993.) te diskografske nagrade Porin (1996., 1999. i 2007.). Zadnjih godina stalno surađuje s vodećim svjetskim diskografskim kućama „Naxos“ i „Parnarecords“, snimajući i producirajući simfonijsku i komornu glazbu. Autor je knjige *Od titraja do doživljaja – zvuk u suvremenom okruženju* (2018.). S Parom je surađivao na brojnim predstavama i to kao glazbenik (B. Brecht, *Život Eduarda II., kralja Engleske*; M. Krleža, *Kristofor Kolumbo*, DLJI) i kao skladatelj (M. Krleža, *Zastave*; M. Međimurec, *Zastave, barjaci, stjegovi*; C. Colodi, *Pinocchio*; Fadil Hadžić: *Prevaranti* i dr.).

Neva Rošić

Doajenka hrvatskoga glumišta i glumačke pedagogije. Diplomirala na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (1957.). Od 1956. do 1969. članica Damskoga kazališta „Gavella“ gdje nastupa u brojnim praižvedbama suvremenih hrvatskih pisaca te u klasičnim i suvremenom repertoaru: Molièroeva *Charlotte* (*Don Juan*), Goldonijeva *Rosaura* (*Lukava udovica*), Ibsenova *Regina Engstrand* (*Sablasti*, red. G. Paro, 1963) i Pinterova *Sarah* (*Ljubavnik*, red. G. Paro, 1964.). U HNK-u Zagreb (od 1969.) doseže glumačke vrhunce tumačenjem Krležinih likova *Laure* (*U agoniji*), *Klare* (*Leda*), *Barunice Castelli* (*Gospoda Glembajevi*), *Barunice Meldegg-Crannensteg* (*Galicija*). Od 1958. redovito nastupa na Dubrovačkim ljetnim igrama (nezaboravna u dvostrukoj ulozi *Livije Ancile* i *Klare Anite* u Parovoj režiji *Krležina Areteja*), povremeno i u Varaždinu, Rijeci, Teatru &TD i u Maloj sceni. Bavila se režijom (L. Kaštelan, *Giga* i *njezini*; E. E. Schmitt, *Enigmat-ske varijacije*; E. Erba, *Newyorški maraton*). Nastupala u brojnim radijskim i televizijskim dramama, serijama i na filmu. Od 1978. do umirovljenja (2003.) predavala je glumu na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Za veliki umjetnički doprinos kazalištu i kulturi nagrađena je brojnim nagradama i priznanjima (dvije Sterijine nagrade, dvije Nagrade Grada Zagreba, Nagrada „Dubravko Dujšin“, Nagrada „Marul“, Zlatni vijenac na sarajevskom MESS-u, dvije Nagrade „Vladimir Nazor“, uključujući i onu za životno djelo).

Stjepan Nino Škrabe

Dramski pisac, filmski i TV scenarist, redatelj, publicist, novinar, urednik, prevoditelj i organizator umjetničkih i sportskih događanja. Diplomirao na Filozofskom fakultetu (komparativna književnost i germanistika) Sveučilišta u Zagrebu, studirao i na Goethe Institutu u Brannenburg/Degerndorfu (Bavarska). Umjetnički je voditelj i redatelj Gradskoga kazališta Jastrebarsko od njegova osnutka (1968). Pisanjem za kazalište bavi se od 1971. (zajedno s Tahirovom Mujičićem i Borisom Senkerom), a od 1986. piše samostalno. Brojni su mu/im tekstovi izvođeni u mnogim produkcijama u kazalištima širom zemlje i u inozemstvu te nagrađivani brojnim nagradama. Stalni je suradnik *Kazališnog leksikona* Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“. Dobitnik je brojnih priznanja, nagrada i odlikovanja za svoj rad: od Nagrade Grada Jastrebarskog (1984.) do Zlatne arene za scenarij (1996.) i odlikovanja Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića (1996.). S velikim uspjehom, u režiji G. Para izvedena mu je adaptacija Šenoine *Ljubice*, smještena na početak godine 1941. (Histroni, 2004.). Suradnju su nastavili 2011. (*Idu svati, mlade ni*, Histroni), 2015. (*Malo morgen*, KNAP), 2016. (*Francekova teta*, Histroni; *Koltovi generala Pattona*, KNAP) te 2017. (*Dobri čovjek Bažulek*, KNAP – ujedno i posljednja režija Georgija Para).

Milko Šparemblek

Baletni plesač, pedagog, koreograf, redatelj i dramaturg. Jedna od najvećih umjetničkih osobnosti cijele hrvatske kazališne povijesti, ne samo baletne. Učenik Ane Roje i Oskara Harmoša, u HNK-u angažiran 1947. gdje surađuje s vodećim domaćim koreografima (M. Froman, Piom i Pinom Mlakar, M. Jovanovićem, F. Horvatom, Z. Tajzlom i N. Lhotkom). Od 1953. usavršava se u Parizu, gdje je radio s O. Preobraženskom i S. Perettijem, te postaje prvi plesač u trupama J. Charrat, M. Miškovića i M. Bėjarta, a potom u New Yorku kod M. Graham i J. Limóna. Plesač izrazito čiste tehnike, u daljnjem razvoju otkrenuo se modernom izrazu, koji je obogatilo jakim osobnim obilježjem. Od 1955. stvara prve koreografije: *Quatuor* (R. Banfield, 1957.), *Čovjek pred zrcalom* (M. Kelemen,

1959.), *Ljubavnici iz Teruela* (M. Theodorakis, snimljeno i za film 1961.). Nakon angažmana u trupi Ballet du XXe siècle M. Bėjarta, gdje je bio i baletni majstor, djelovao je kao koreograf u različitim baletnim sredinama, snimao televizijske filmove (K. Weill i B. Brecht, *Sedam smrtnih grijeha*; A. Schönberg, *Očekivanje*; G. Auric, *Fedra*; B. Bartók, *Čudesni mandarin*). Bio je ravnatelj Baleta Metropolitan Opere u New Yorku (1971.), Gulbenkian Balleta u Lisabonu (1970. – 1975.), Baleta u Lyonu (1977. – 1980.) i Zagrebu (1992. – 1994.). U Hrvatskoj se istodobno istaknuo koreografijama *Opus 43* (L. van Beethoven, 1975.), *Trijumf Afrodite* (C. Orff, 1975.), *Simfonija psalama* (I. Stravinski, 1976.), *Pjesme ljubavi i smrti* (G. Mahler, 1981.), *Carmina Krležiana* (F. Parač, 1987.), *Amadeus Monumentum* (W. A. Mozart, 1990.), *Johannes Faust Passion* (J. S. Bach i nepoznati srednjovjekovni autori, 2001.) itd. Koreografirao je i plesne inserte u operama i scenski pokret u dramama od kojih treba istaknuti onaj u *Seviljskom zavodniku i kamenom gostu* T. de Moline u režiji G. Para (HNK Zagreb, 1987.). Za Hrvatsku radioteleviziju režirao je i koreografirao *Mathilde* (R. Wagner), *Chopeniada* (F. Chopin), *Gestu za Tina* (D. Savin, tekst T. Ujević), *Pjesme i plesove smrti* (M. P. Musorgski). Dobitnik je brojnih nagrada u zemlji i inozemstvu, među njima i Nagrade „Vladimir Nazor“ za životno djelo (2002.).

Željka Turčinović

Dramaturginja i urednica. Završila Školu za ritmiku i ples, diplomirala jugoslavistiku i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu te dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti. Profesionalno djelovala kao plesačica suvremenog plesa (Studio za suvremeni ples) te kao koreografkinja i dramaturginja u hrvatskim kazalištima i urednica Dramskog programa HRT-a (1996. – 2016.). Izbornica više festivala u Hrvatskoj i inozemstvu (Gavelline večeri, Marulićevi dani, Međunarodni festival malih scena, MESS) i članica žirija na domaćim i inozemnim kazališnim festivalima (Gavelline večeri, Međunarodni festival malih scena u Rijeci, Marulićevi dani, Dani satire, SKAZ, Assitej, Festival bez prijevoda) te Nagrade hrvatskog glumišta, Nagrade „Orlando“ za naj-

bolje ostvarenje u dramskom programu DLJI, HRT-ove nagrade „Petar Brečić“ za teatrologiju i kazališnu kritiku. Od 2001. vodi Hrvatski centar ITI. Glavna je urednica časopisa *Kazalište* i *Croatian Theatre* te teatrološke biblioteke *Mansioni*. Piše teatrološke osvrti i recenzije te sudjeluje na simpozijima o kazalištu i drami. Dobitnica je radiodramskih nagrada Prix Marulić 2001. i 2012., nagrada za najbolju scensku prilagodbu na SLUK-u 1995. i 1997. te nagrade za dramaturgiju na Naj, naj, naj festivalu kazališta Žar ptica 2005.